

Joachim Stockmann

**Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Stockman, Phil. & Med. D. ac Prof.
Ad Exsequias Quas ... Puerulo Wienholdo Gerdes/ Filiolo primogenito unico
parentes maestissimi parant, Omnium ordinum Cives suos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777526360>

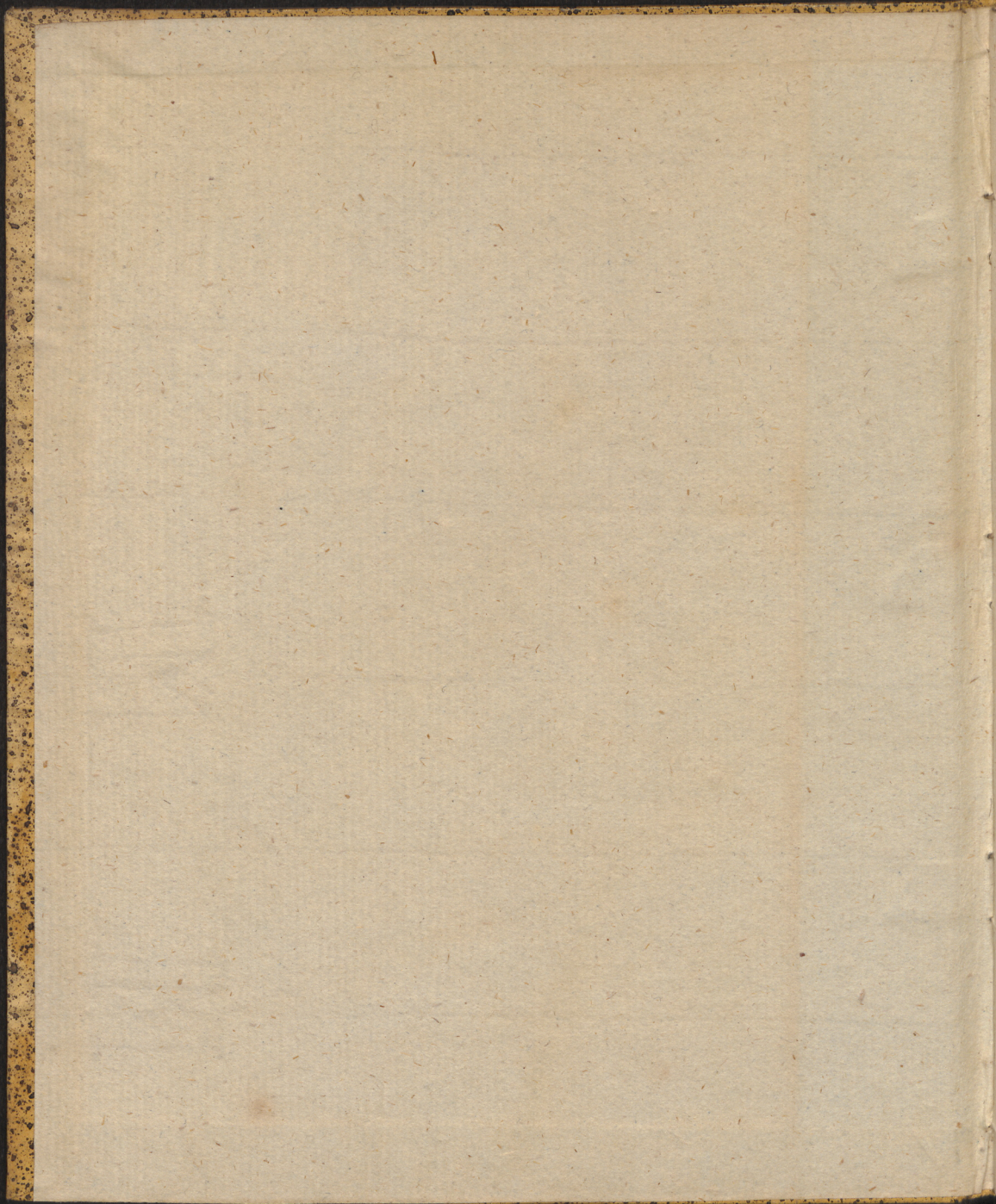
Druck Freier Zugang

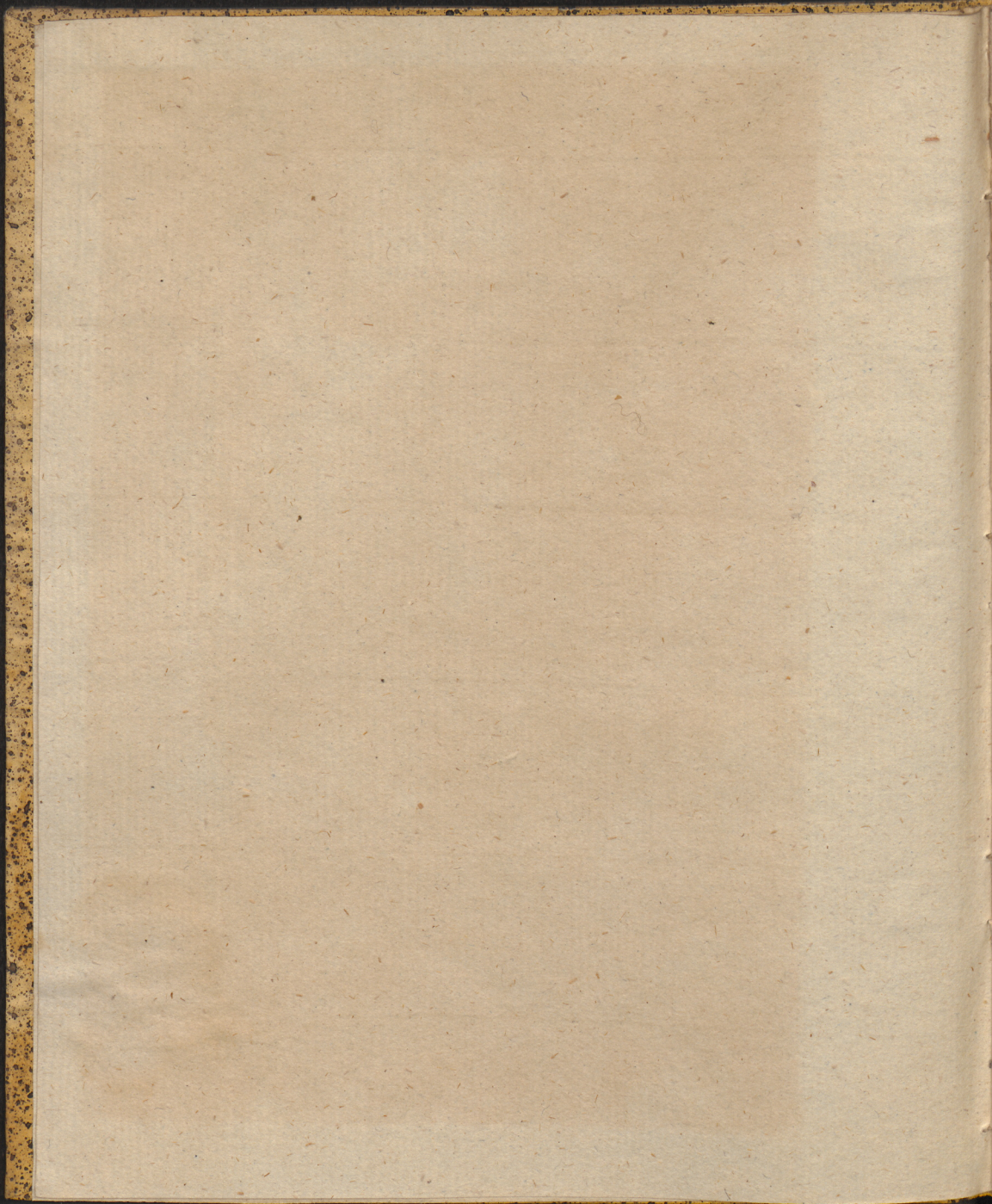

Stockman, J.,
in W. Gerdes,

Rostock. 1650.

73.

RECTOR
Universitatis Rostochiensis
JOACHIMVS STOCKMAN,
Phil. & Med. D. ac Prof.

Ad Exsequias

Quas

Bellissimo Puerulo

WIENHOLDO

Gerdes /

Filiolo primogenito unico

Parentes mæstissimi parant,

*Omnium ordinum Cives suos serio
ac diligenter invitat.*

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogri
Anno M. DC. L.

RECTOR
Johann Friedrich
JOACHIMVS STOCKMAN
Vniuersitatis Rostock
M.D.C.C.

WILHELMUS
HOLDO

Philosophiae
Magister

ROSTOCK
Johann Friedrich
M.D.C.C.

Olidum gaudium gaudebat Dn. MARTINUS Gerdes cum ipsi ante tres quasi annos nasceretur Filius, quem οὐκ οὐκ πατερος σκίμματα Sapientes dicunt; & quidem primogenitus, quem

primitias virtutum ac virium patris sacri Pandectæ indignant. Et quî aliter affectus esse debuisset? Euripides poëta quem τραγικώτερον dixit naturæ genius Aristoteles, & cujus singulos versus singula testimonia Cicero putabat, gravissimè in Danae scriptum reliquit:

— Φίλον μὲν Φέγγε ἡλίας τόδε
καλὸν δὲ πάντα χεῦμ' ἰδεῖν δίνεμον,
γῆ τ' ἡρινὸν θάλασσαν. πλεῖστον δ' ὕδαρ,
πυλῶν τ' ἐπαίνων ἐσὶ μοι λέξαι καλῶν.
ἀλλ' ἔδεν ἔτω λαμπρὸν, ἔδ' ἰδεῖν καλὸν,
ὡς τοῖς ἀπαισι, καὶ πῖθ' ἀδελφύμοις,
παίδων νεωγνῶν ἐν δόμοις ἰδεῖν Φάε.

Gratum est hoc Solis jubar,
Et amœna visu tranquilla sunt æquora,
Terraq; vernans, Et affatim aqua fluens.
Deniq; multarum rerum laudes recitare possim:

A 2

Verum

*Verum adeo egregium visuq; pulcrum nihil est,
Quàm cum carentes prole, cujus desiderio ma-
ximè tenentur,
Filiorum recens natorum domi lumen assi-
ciunt.*

Iterum in Hercule Furente:

*ὡς ἀγαθόν ἐστι πᾶσι τὸ γενέσθαι τινὸς πατέρα
ἢ παῖδες, οἷον Φίλιππον ἀνδράποισ Φρενός.*

*Quàm bona res est esse alicuius filii parentem!
O filii, quantum estis philtrum humana menti!*

At quo animo Dn. GERDESIUM nunc esse
putatis, postquam Filiolo suo unico tam cito
privatus & magnâ de spe dejectus est? Patris
certè nomen, sicuti ex se affectus est, ita quam-
gignendo ostendit propensionem, eam refelle-
re in tumulando non potest. Nequaquam no-
bis placere gentilium rigor potest, qui ita tulisse
suorum mortes commemorantur, ut eas planè
ignoraverint; non exempla patientiæ, sed vel
monstra quædam, vel ejus fabulæ. Rectius igitur
faciet modestissimus Pater, si naturam du-
cem secutus, nihil à se alienum putabit, quod
ex ipsa est, affectibus autem istam legem figet,
quæ neutrò inclinare in ultima, in luctu præci-
puè nec molliter & effeminatè, nec tamen fer-
reâ quadam vi; sed aureâ istâ mediocritate agi
jubeat. Non enim ignorat, lacrymas ultra mo-
dum

dum effusas ipsos etiam demortuos quodam modo indignari, quibus nostro illrenormi desiderio immortalitatem quasi invidere putamur. Dolet Ei, quod ætate adhuc tenellâ decesserit, id verò maximi ponderis est solatium. Lege eâ omnes nati sumus, ut exuere semel necesse sit mortale hoc corpus: nemo de tempore queratur, cum omni tempore in mortem ruamus. Est enim vivere nostrum non tam vivere, quam deficere: quia quot ætatis annos quisque habet, tot amisit. Vel errant potius, qui tot annos se habere autumant, ante quot in hanc lucem sunt editi. Et ubi sunt quæso triginta illi aut quadraginta anni quos te habere dicis? præterierunt, & ne momentum quidem eorum amplius superat. At peccata illa, quæ tot annis commisisti, nisi seriam egeris pænitentiam, non præterierunt, sed vivunt adhuc in conspectu Dei, ubi omnes peccatores, quantumvis diutissimè vixerint, sunt mortui, & æternùm morituri. O igitur beatos, qui, jam Christi membra facti, eâ ætate moriuntur, in qua displicere DEO nequeunt: qui stolâ justitiæ induti, sine ejusdem commaculatione, per mortis quasi vestibulum, felicitatis æternæ Regiam ingrediuntur. Hi sunt exemplar illud, cui conformari debent, quot

quot heredes DEI, coheredes autem Christi fieri cupiunt. Hi sunt quorum ex ipsius Servatoris nostri sententia, est regnum cælorum, quod nemo (eodem asserente) intrabit, nisi ut puer acceperit. Hi denique sunt amicissimi DEO homines, de quibus Sapia docet, quod ipse festinet eos tollere de medio iniquitatis, quodq; eripiantur, ne malitia ingenium mutet, aut falsitas ac versutia corrumpat indolem. In horum beatissimorum civium numerum receptus est etiam piè defunctus Puerulus, cui hoc die justa faciemus. Natus is Patre, quem diximus, viro præstantissimo DN. MARTINO GERDESIO, Cive ac Cerevisiario apud nos primario ac literato; Matre ANNA QUISTORPIA, fæminâ laudatissimâ. Avum paternum habuit prudentissimum doctissimūque virum DN. WIENHOLDUM Gerdes/Reipub. hujus Senatorem quondam gravissimum; aviam paternam EMERENTIAM Prengers/matronam honestissimam Avus maternus ei fuit vir reverendæ dignationis atq; excellentium virtutum summæq; eruditionis Dn. JOANNES QUISTORPIUS S. S. Theol. D. ejusdemque, dum in vivis esset, Professor Pub. Rostochiensium Ecclesiarum Ephorus ac Superat-

ten-

tendens, de Ecclesiis & Academia optimè meri-
tus què quod parem nondū habet, impatientissi-
mè desideramus; aviam maternam habuit BAR-
BARAM Domanns/matronam singularis exem-
pli, cui ex animo precamur BENE SIT! Ipse
anno supra millesimum sexcentefimum qua-
dragesimo sexto d. IX. Augusti circa nonam ves-
pertinam natus, postea Christo Servatori per sa-
crum baptismi lavacrum addictus, & nuper d.
IX. mensis vertentis, eadem horâ quâ ante trien-
nium hanc lucem adspexerat, redditus est. Tam
blandus puerulus in ipsa erat infantia, ut curas
Parentum, quas sinisteritas temporis interdum
creat, haud leviter abstergeret. Ita quoq; fuit
educatus & ejus indolis specimina præbuit, ut
ornamentum patriæ aliquando fore & parentes
sibi certò promitterent, & nemo alius dubitaret.
Sed Deo, à cujus nutu pendent, & in cujus ma-
nu sunt res omnes, aliter visum fuit. Cum ex de-
stillatione vehementissima, cuncta jam, quæ hu-
manitus contigerant, perpeffus esset elegantissi-
mus Puellus, parentum suorum amor ac delici-
um, mortalem & miseram hanc vitam cum im-
mortali & beata commutavit. En brevem homi-
nis ætatem & instar nubis transeuntem! En fallaces
admodum & caducas spes nostras!

Nos

Nos quod est officij ac pietatis nostræ, facia-
mus, Academiæ Cives, atque humanitatem præ-
stemus ijs, qui & affectu in nos & exemplo hu-
mani sunt. Quapropter convenite hodie ad ex-
sequias, & adeste frequentes. Ipsi bene vale-

te. P. P. d. XIII. Martij

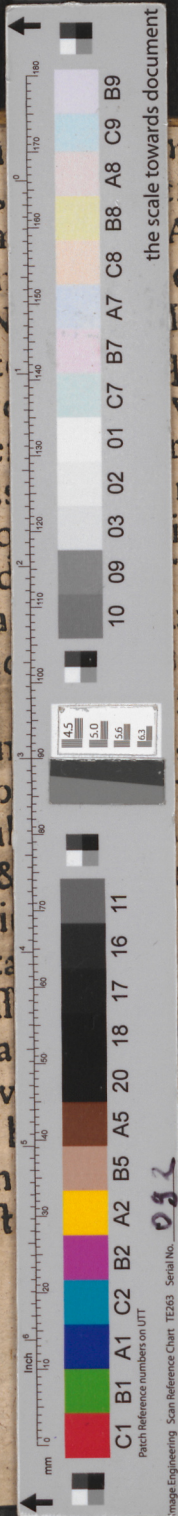
An. clc lcc L.

*Conventus fiet medio prima in æde
B. Virgini sacrâ.*

tendens, de Ecclesiis & Academia
tus quē quod parem nondū habet,
mē desideramus; aviam maternam
BARAM Domains/matronam sir
pli, cui ex animo precamur BEN
anno supra millesimum sexcent
dragesimo sexto d. IX. Augusti circ
pertinam natus, postea Christo Se
crum baptismi lavacrum additus
IX. mensis vertentis, eadem horā c
nium hanc lucem adspexerat, red
blandus puerulus in ipsa erat infa
Parentum, quas sinisteritas tempo
creat, haud leviter abstergeret.
educatus & ejus indolis specimin
ornamentum patriæ aliquando fo
sibi certò promitterent, & nemo al
Sed Deo, à cujus nutu pendent, &
nu sunt res omnes, aliter visum tui
stillatione vehementissima, cuncta
manitus contigerant, perpeffus eff
mus Puellus, parentum suorum a
um, mortalem & miseram hanc v
mortali & beata commutavit. En
nis ætatem & instar nubis transeun
ces admodum & caducas spes nost

the scale towards document

veri
fisi-
AR
em
ipse
qua-
ves-
r d.
ien-
am
ras
um
fuit
, ut
tes
ret.
ma-
de-
hu-
fifi-
ici-
im-
mi-
lla-
Nos